

Sprawozdanie z projektu 1

Krzysztof Jurkowski 319049

Cel projektu

Projekt polegał na wykonaniu kamery wirtualnej, która wyświetlałaby wybraną przez nas scenę i posiadała funkcjonalności translacji, obrotów wokół każdej osi oraz zooma.

Sposób wykonania

Projekt został wykonany w języku python z wykorzystaniem bibliotek numpy (działania na macierzach) oraz pygame (wyświetlanie okienka i rysowanie na nim).

Reprezentacja sceny

Scena w programie jest zbiorem dwóch list – listy wierzchołków oraz listy krawędzi. Każdy wierzchołek zawiera cztery liczby: x, y, z, w , gdzie jego realne koordynaty w świecie to $x/w, y/w, z/w$.

Krawędzie natomiast to zbiór numerów wierzchołków z którymi połączony jest dany wierzchołek.

Rzutowanie

W moim programie kamera znajduje się zawsze na początku układu współrzędnych, zatem macierz, za pomocą której rzutuję prezentuje się następująco:

$$\begin{bmatrix} \frac{1}{\frac{w}{h} \cdot \tan \frac{fov}{2}} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{\frac{fov}{2}} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{f}{f-n} & \frac{-f \cdot n}{f-n} \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Gdzie w – szerokość ekranu, h – wysokość ekranu, $n = 0$, $f = 1$.

Operacje translacji

Jako że nasza kamera tak naprawdę się nie rusza, przy translacji odpowiednio przesuwamy wszystkie punkty korzystając z macierzy:

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & x \\ 0 & 1 & 0 & y \\ 0 & 0 & 1 & z \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Przez tą macierz mnożymy wszystkie punkty, podstawiając pożądaną przez nas wartość pod x, y, z , mając na uwadze to, że przesuwamy tak naprawdę punkty, czyli trzeba odwrócić tą wartość (jeśli chcemy przejść kamerą w prawo musimy przesunąć punkty w lewo itp.)

Operacje obrotu

Tak samo jak przy translacji, operacje wykonujemy na punktach. W zależności od osi przez którą wykonujemy obrót mamy różne macierze:

$$\text{Oś } x : \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \cos\theta & -\sin\theta & 0 \\ 0 & \sin\theta & \cos\theta & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\text{Oś } y : \begin{bmatrix} \cos\theta & 0 & \sin\theta & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ -\sin\theta & 0 & \cos\theta & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

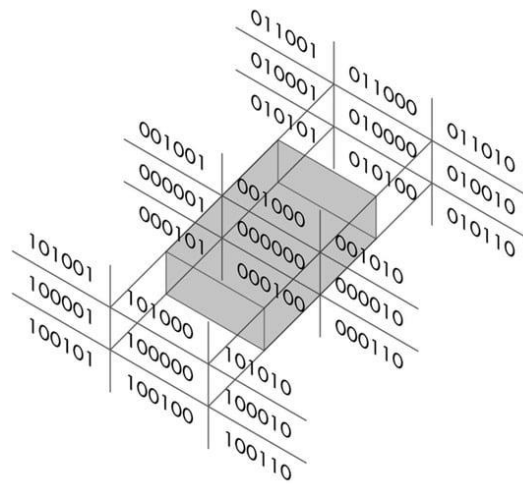
$$\text{Oś } z : \begin{bmatrix} \cos\theta & -\sin\theta & 0 & 0 \\ \sin\theta & \cos\theta & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Zoom

Zoom działa za pomocą manipulowania wartością fov. Przy zbliżaniu zmniejszam jej wartość, a przy oddalaniu zwiększam, pamiętając o tym żeby jej wartość znajdowała się w przedziale (0, 180).

Przycinanie krawędzi

Przycinanie krawędzi wykonane jest za pomocą algorytm zbliżonego do algorytmu Cohena-Sutherlanda. Obsługuje on różne scenariusze korzystając z 6 cyfrowych kodów:

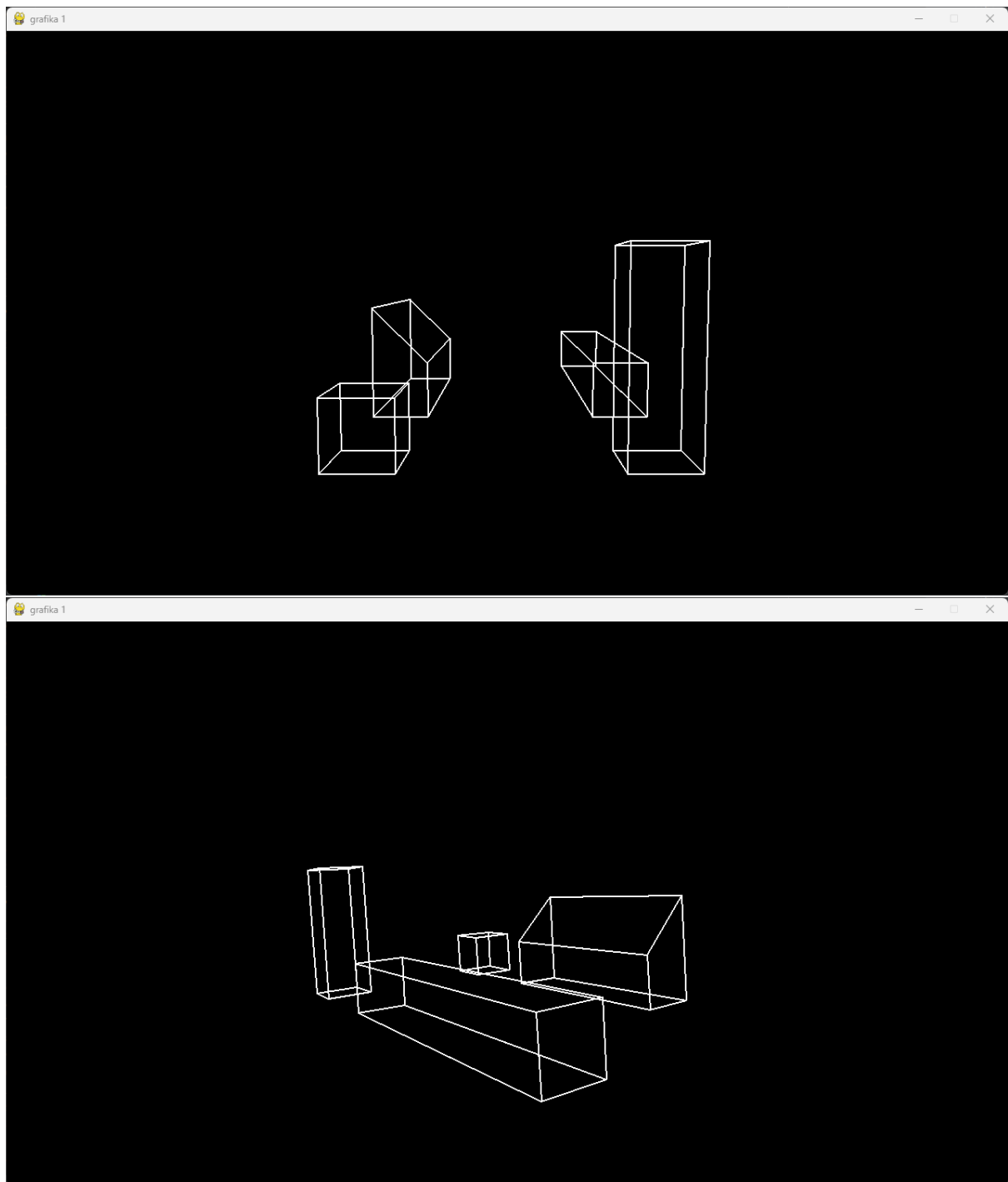
<https://www.mdpi.com/1999-4893/16/4/201>

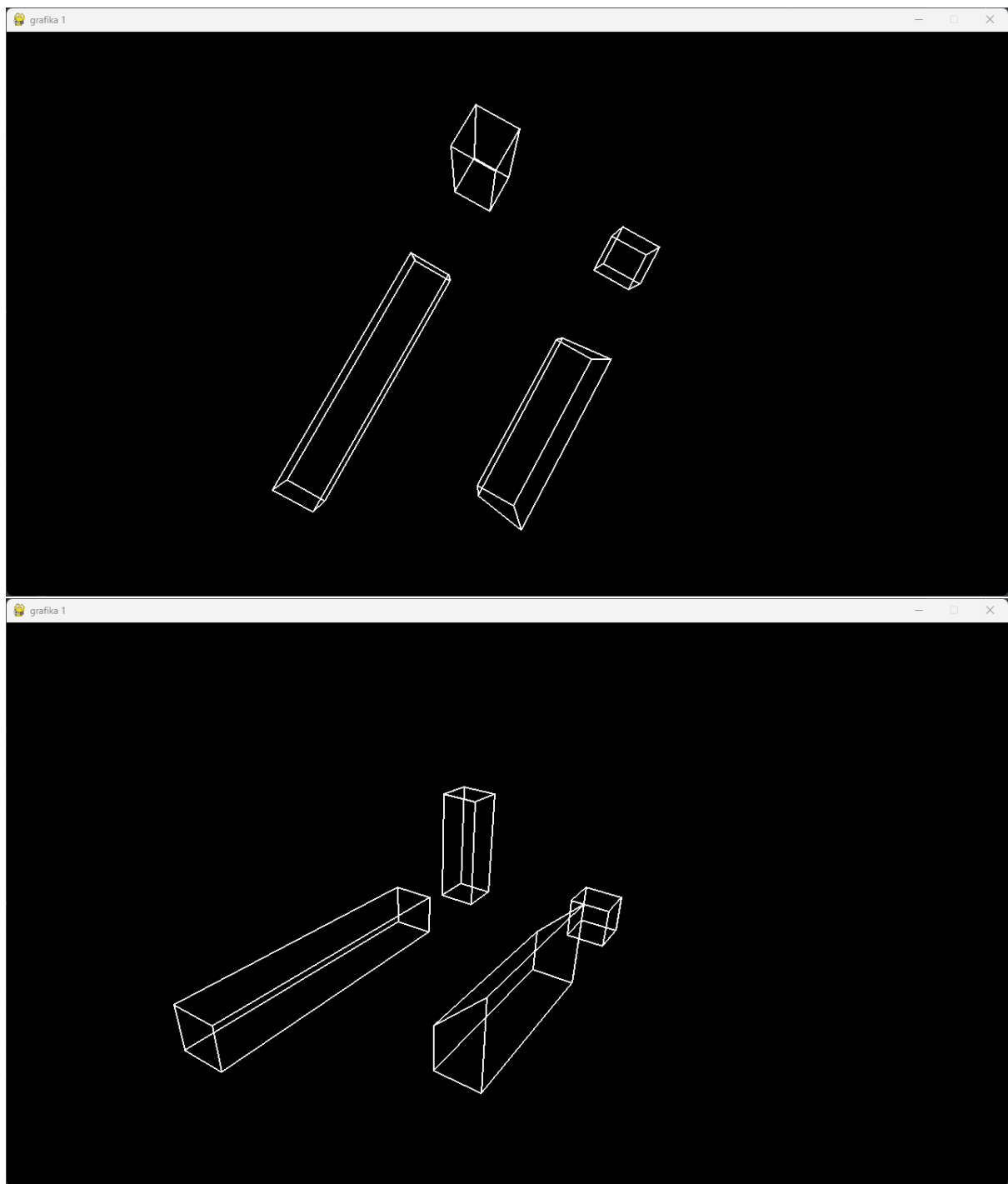
Dzięki temu możemy w prosty sposób określić gdzie znajdują się punkty w relacji do kamery i czy trzeba przycinać krawędź. Są trzy podstawowe scenariusze:

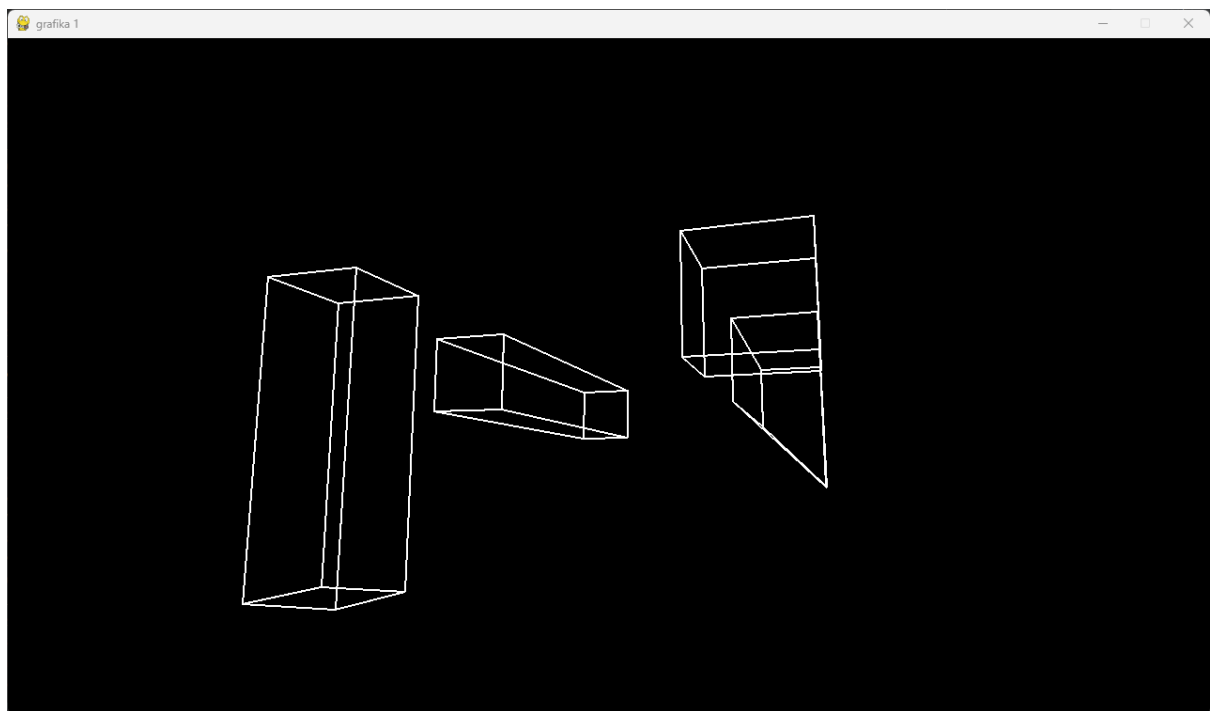
- Cała krawędź jest widoczna – jeśli oba punkty mają kod 000000
- Cała krawędź jest niewidoczna – jeśli AND kodów punktów nie jest równy 000000
- Krawędź wymaga przycięcia – jeśli AND kodów punktów wynosi 000000

Efekt końcowy i testy

Prezentacja podstawowych operacji translacji i obrotu:

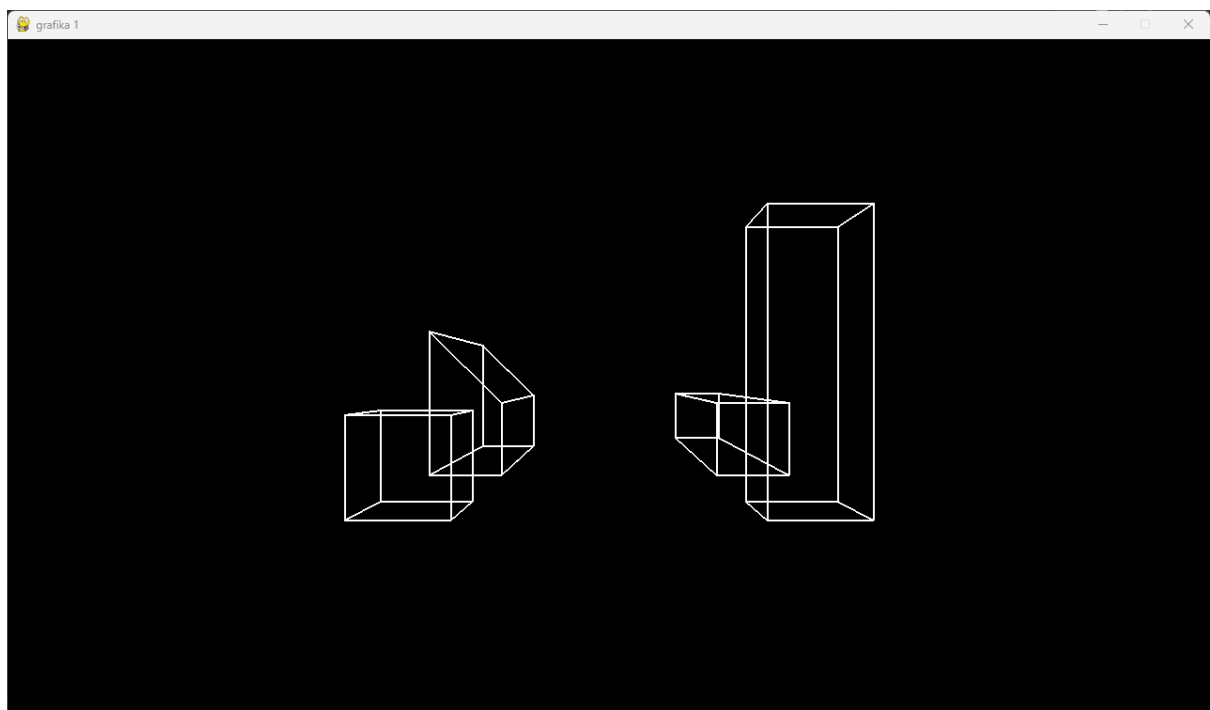

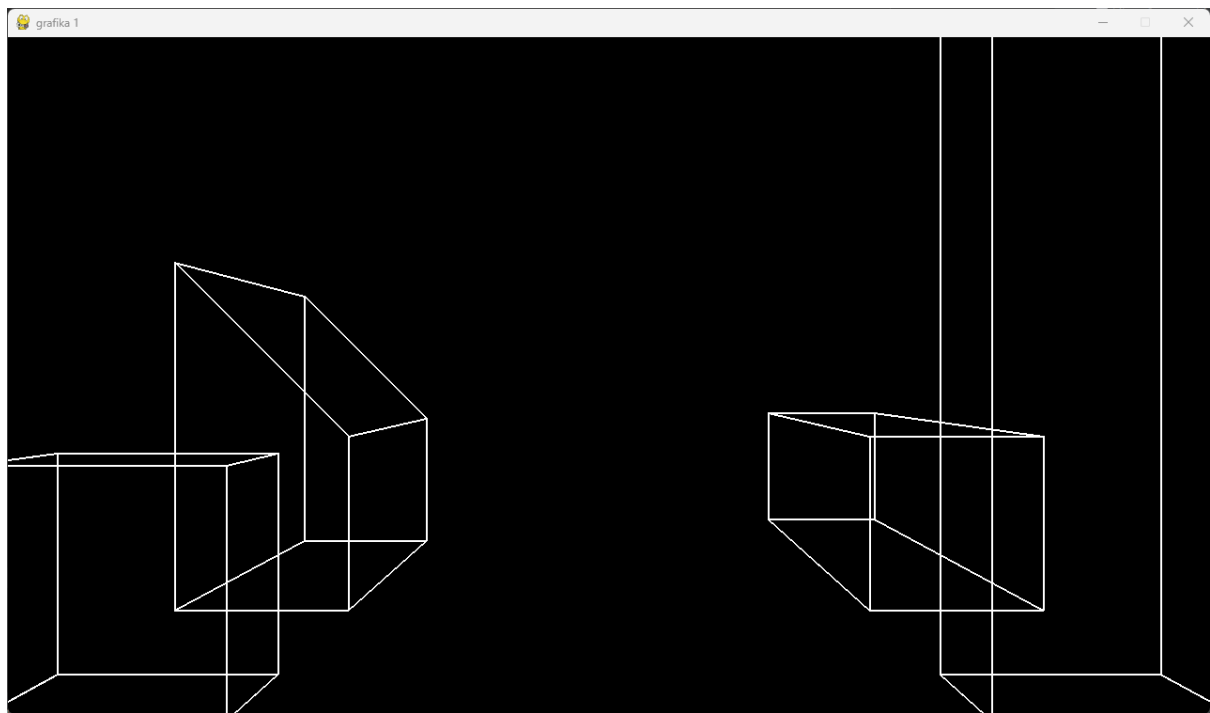

Zoom

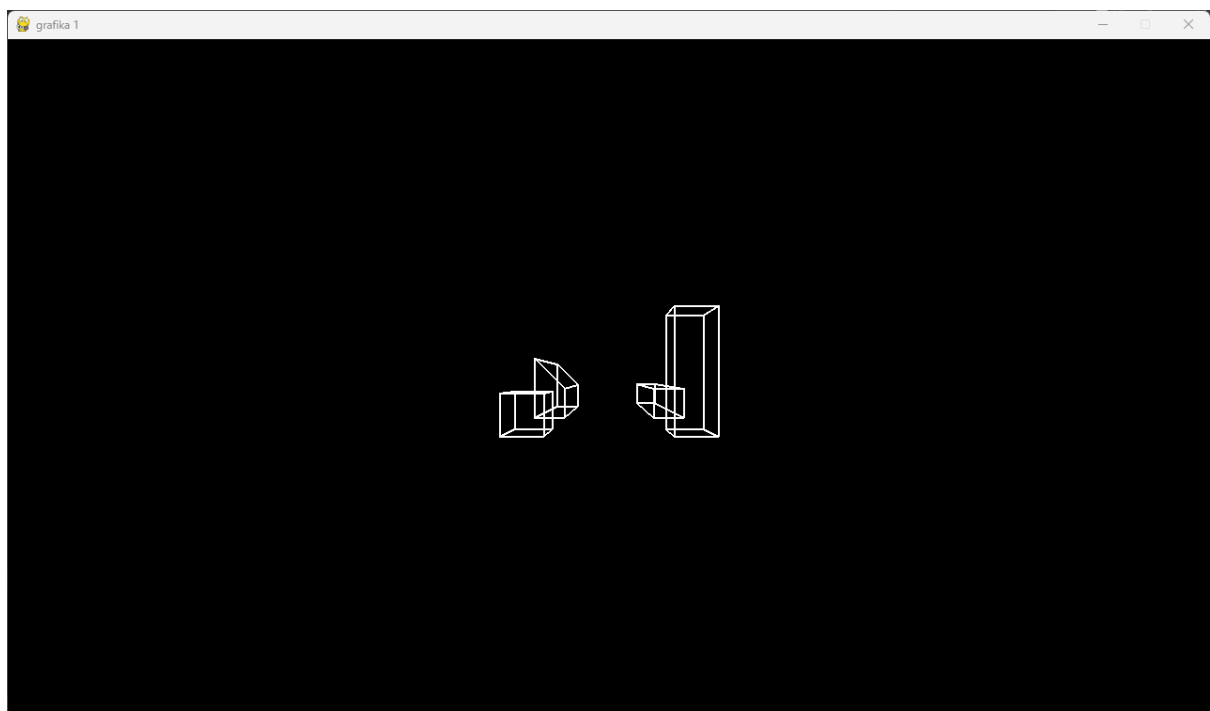
Bez zmienionej wartości (fov = 90):

Przybliżone (fov = 45):

Oddalone (fov = 135):

Przycinanie krawędzi

Krawędzie rysowane są poprawnie, nawet w sytuacjach gdy „wlecimy do środka klocka” i widoczna na ekranie jest tylko część krawędzi.

